

فعال کارگری:

کارگران در دولت رئیس فقط وعده شنیده اند

دبیر اجرایی خانه کارگر مازندران می گوید: وجود تشکل های قوی باعث انسجام جامعه کارگری و یکی از راه های موثر برای استیفای حقوق کارگران است. به گزارش ایلنا، نصرالله در یابویی افزود: نگرانی جامعه کارگری بابت کم رنگ ماندن حقوق صنفی کارگران کشور رو به افزایش است، در حالی که یکی از مهم ترین حقوق صنفی و دغدغه جامعه کارگری در هر کشور و در زمان فعالیت هر دولت، ایجاد و افزایش تشکل ها در پیگیری مطالبات صنفی آنان است. به گفته وی، کارگران و بازنشستگان در شرایط اسفناوری به سر می برند و شایسته نیست با فقر و ندراری دست و پنجه نرم کنند! این فعال کارگری در مازندران با اشاره به وعده های دولت و مجلس و مجموعه وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی برای حل مشکلات کارگران و بازنشستگان گفت: جامعه کارگری طی این دو سال تنها وعده و وعید شنیدند اما هیچ اتفاقی رخ نداد. آنها امروز از فقر معیشت، مشکلات درمانی و نبود امنیت شغلی رنج می برند.

انفجار کپسول گاز به مرگ یک کارگر انجامید

انفجار کپسول گاز در یک مرکز جمع آوری ضایعات در سبزوهار، به مرگ یک کارگر منجر شد. به گزارش ایلنا، در این حادثه که عصر روز یکشنبه (۱۹ فروردین ماه) رخ داد، کارگری حدوداً ۶۵ ساله در انبار یک مرکز جمع آوری ضایعات در سبزوهار که در حال استفاده از کپسول سی ان جی مستعمل بود، به دلیل نزدیکی به محل انفجار جان خود را از دست داد. این انفجار موجب وارد شدن خسارت به ساختمان انبار ضایعات شد اما آتش سوزی زیادی به همراه نداشت.

تجمع پرستاران شیرازی مقابل استانداری فارس

روز گذشته (بیستم فروردین ماه)، جمعی از پرستاران بیمارستان های شیراز در اعتراض به اظهارات رئیس دانشگاه علوم پزشکی این شهر، مقابل استانداری فارس تجمع کردند. به گزارش ایلنا، رئیس دانشگاه علوم پزشکی گفته بود که فقط ۸۰ نفر از پرستاران شیراز معترض هستند. با این حال پرستاران معترض می گویند که خیلی بیشتر از ۸۰ نفر معترض و به شرایط سخت کار اضافه کار اجباری و تحمیلی و دستمزدهای بسیار ناچیز اعتراض داریم. آنها می گویند: امیدواریم صدایمان شنیده شود و بداند که شرایط کاری مان بسیار سخت است.

در غیاب نمازگزاران، عده ای همچنان بر ساخت مسجد اصرار دارند؛

لجاجت با مردم یا مساجد خالی؟!

سعیده علیپور

به تازگی مهدی چمران، رئیس شورای اسلامی شهر تهران، در نشست این شورا گفت که تهران مسجد کم دارد و باید ۴۰۰ مسجد دیگر در پایتخت ساخته شود! دیروز هم دبیر شورای ساماندهی، توسسه و گسترش مساجد شهر تهران عنوان کرد که «در برخی محلات ظرفیت مساجد کم است و بعضاً چون ظرفیت کم است، مردم مسجد نمی روند».

او پیشتر گفته بود در حال حاضر شهر تهران بیش از ۲ هزار و ۱۰۰ مسجد دارد و حداقل باید یک هزار مسجد دیگر نیز ساخته شود.

این اصرار و ابرام بر مسجدسازی، پس از اعتراض ها به اقدام شهرداری تهران برای ساخت مسجد در بخشی از پارک قیصریه تهران اوج گرفت. این در حالی است که پیشتر، برخی از مسئولان در خصوص تعطیلی شماری از مساجد و خالی بودن آنها گلایه داشتند.

خرداد سال گذشته حاج ابوالقاسم دولایی، نماینده ویژه رئیس جمهور در امور روحانیت گفته بود که «باید خون

ورود مجلس به تعیین مزد کارگران، وضعیت بنگاه ها را به هم می ریزد

تلاش دولت برای خلاصی از ماده ۴۱ قانون کار

مصوبه امسال شورای عالی کار مبنی بر افزایش ۳۵ درصدی حداقل دستمزد کارگران در سال ۱۴۰۳ مورد اعتراض نمایندگان کارگری قرار گرفت و آنها در اعتراض به این موضوع جلسه شورای عالی کار را ترک کرده و مصوبه کمیته مزد را مصادف کردند. وزیر کار هم در واکنش به این موضوع اعلام کرد که موضوع دستمزد کارگران به مجلس سپرده می شود و دولت با ارسال لایحه ای به مجلس، نحوه تعیین حداقل حقوق کارگران را به مجلس واگذار می کند که بهترین مرجع برای تصمیم گیری در این موضوع است.

باین حال «فرامرز توفیقی» نماینده پیشین کارگران در شورای عالی کار در واکنش به این موضوع به او نگرانی می گوید که این اقدام اشتباه بزرگ بر مضمون محسوب می شود چون می تواند باعث کاهش بهره وری بنگاه ها و ورشکستگی آنها در آینده شود.

وزیر کار اسفند سال گذشته اعلام کرد که قصد دارد دستمزد کارگران را در قالب لایحه ای به مجلس ارسال کند تا نمایندگان برای آن تصمیم بگیرند. به عقیده شما این اقدام عملی است؟

توصیه می کنم وزیر کار کتاب قانون کار را تهیه کند و یک بار با دقت بخواند تا با حدود و ثغور اختیارات و وظایف قوه مجریه آشنا شود. دومین توصیه من به مرتضوی این است که کمی در حوزه مسائل اقتصادی مطالعه داشته باشد تا با مباحث اقتصادی در سطح خرد و کلان آشنا شود.

وقتی وزیر از تعیین دستمزد توسط

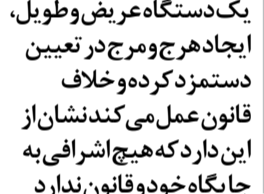

ممکن است هر تصمیم ناسنجیده ای بگیرد و اگر نه مجلس چگونه می تواند برای یک بنگاه اقتصادی که نمی داند باز خورد از آن رویدادهای درونی و بیرونی چگونه است، تعیین دستمزد کند؟

دولت از تزاوی می کنند و حقوق آنها را دولت باید تعیین کند اما در بنگاه اقتصادی حقوق کارگران را باید بخش خصوصی تامین کند. در یک اقتصاد سالم، چون دولت وظیفه بنگاه داری نداشته و وظیفه ورود به صنعت را ندارد و به عنوان یک تسهیل گر و ریل گذار نقش ایفا می کند، در تعیین دستمزد نیز دخالت نمی کند. مجلس نیز حق ورود به بحث تعیین دستمزد را ندارد اما اقتصاد ما ویژگی های اقتصاد سالم را ندارد و همین می شود که دولت به عنوان کارفرما به خود اجازه تعیین دستمزد می دهد.

دستمزد باید در راستای منافع بین کارگر و کارفرما و در بستری مبتنی بر شفافیت آماری، ارقام درست و روش محاسبه صحیح تعیین شود. وقتی آشفته بازار در اقتصاد داریم و دولت در این اقتصاد ذینفع می شود

وقتی کسی به عنوان وزیر یک دستگاه عریض و طویل، ایجاد هرج و مرج در تعیین دستمزد کرده و خلاف قانون عمل می کند نشان از جایگاه خود و قانون ندارد

وقتی کسی به عنوان وزیر یک دستگاه عریض و طویل، ایجاد هرج و مرج در تعیین دستمزد کرده و خلاف قانون عمل می کند نشان از جایگاه خود و قانون ندارد

ماده ۸ قانون کار را که نابود کردند و دیگر چیزی به نام مشاغل مستمر و غیر مستمر نداریم و امنیت شغلی وجود ندارد. امروز ماده ۴۱ قانون کار را هم می خواهند تغییر دهند

نیست. مجلس هم به خوبی می داند که نمی تواند به این بحث ورود کند. اولین آسیب ورود دولت و مجلس به بحث تعیین دستمزد، ناتوان تر شدن بنگاه ها خواهد بود. با تعیین دستوری دستمزد، بنگاه ها غیر بهره ور شده و به سمت ورشکستگی می روند. این اشتباه بزرگ بر مضمون است چون به مساله آگاه نیست. فکر می کند همه چیز را با ساقلمانی، داد و فریاد، شو، بازی با کلمات و مرعوب کردن می تواند پیش ببرد در حالی که راه را اشتباه می رود.

وقتی شما به عنوان وزیر یک دستگاه عریض و طویل، ایجاد هرج و مرج در تعیین دستمزد کرده و خلاف قانون عمل می کنید نشان از این دارد که هیچ اشرافی به جایگاه خود و قانون ندارد.

ممکن است سازمان جهانی کار ILO در این باره به ایران هشدار دهد؟

اگر بخواهیم وارد مباحث بین المللی کار شویم نیاز به تشکل های مستقل و آزاد و تشکل هایی که نمایندگان آن در یک بستر دموکراتیک و مبتنی بر خرد جمعی انتخاب شده اند، داریم که آنها بتوانند صدای کارگران را به گوش جهان برسانند در صورتی که ما در کشورمان تشکل آزاد و دموکراتیکی نداریم. تشکل های ما از فیلتر دولت رد می شوند و نمی توانند نماینده خوبی برای کارگران باشند.

نشده است. اوضاع از این قرار است که مجلس برای سال ۱۴۰۲ مستمری مددجویان را ۴۰ درصد افزایش داده، در حالی که دولت در ماه اول سال این مستمری را با افزایش ۲۰ درصدی پرداخت کرد و مابه التفاوت آن را هنوز پرداخت نکرده است.

این فعال حقوق معلولان بیان کرد: طبق اخباری که به ما رسیده، دولت هیچ برنامه ای برای پرداخت این مابه التفاوت ندارد. در واقع وقتی دولت حق قانونی مددجویان نهادهای حمایتی را که در مجلس تصویب شده، پرداخت نمی کند، مسلمان عیدی را که به شکل مکتوب نوشته نشده و ریه ۱۰ ساله دولت ها بود را هم به راحتی کنار می گذارد.

وی گفت: حذف عیدی معلولان و عدم پرداخت معوقات قانونی آنها، به معنای بی توجهی کامل به این افراد است. واقعاً نمی دانیم در این شرایط گرانی باید چه کار کنیم و چه سر معیشت و زندگی مددجویان نهادهای حمایتی، به ویژه معلولان که هزینه های زندگی آنها چندین برابر افراد دیگر است، خواهد آمد.

۱۴۰۲ به طور کامل حذف شد. بیش از ۱۰ سال همه دولت ها این عیدی را پرداخت می کردند که مبلغ آن معادل یک ماه مستمری مددجویان نهادهای حمایتی بود.

وی ادامه داد: گذشته از عیدی که قطع شده و دولت هیچ توضیحی در رابطه با آن نداده، مساله پرداخت مابه التفاوت افزایش ۴۰ درصدی مستمری مددجویان نهادهای حمایتی هم هنوز حل

معلولان نه عیدی گرفتند، نه مابه التفاوت مستمری

طی دو سال اخیر، افراد دارای معلولیت بخش قابل توجهی از حقوق خود را از دست داده اند. البته وضعیت آنها در دوره های قبل هم تعریفی نداشت اما در دو سال گذشته، برخی از حقوق قانونی آنها حتی به شکل حداقلی هم پرداخت نشد.

به گزارش ایلنا، اولین مورد مربوط به حذف ردیف بودجه مربوط به قانون حمایت از معلولان در برنامه بودجه ۱۴۰۱ بود. پیش از آن و طبق قانون حمایت از حقوق معلولان، ردیف بودجه ای جداگانه برای معلولان در بودجه تعیین می شد که به دلیل ناچیز بودن میزان این بودجه مورد انتقاد فعالان این حوزه بود. دولتی دولت سیزدهم در اولین لایحه ای که بعد از روی کار آمدن

نیروهای مخابرات خوزستان در بلا تکلیفی به سر می برند

و بیش از دو سال است که زیر بار اجرای حکم دیوان عدالت اداری نمی رود. طبق این گزارش، حدود ۷۰ نفر از نیروهای پیمانکاری مخابرات خوزستان، دو دوره بدون قرار داد برای شرکت پیمانکار مخابرات کار کردند و با استناد به تبصره ۲ ماده ۷ قانون کار برای تبدیل قرار داد خود از موقت به دائم، شکایت تنظیم کردند و به نفع خود رأی گرفتند. مطابق رأی که توسط هیأت های تشخیص و حل اختلاف و دیوان صادر شده است، این کارگران نیروهای دائم مخابرات به حساب می آیند و باید به کار خود برگردند اما مخابرات بعد از سال ها هنوز زیر بار اجرای حکم نرفته است.

آنها گفتند: مخابرات اجازه بستن قرارداد با کارگران که حدوداً ۷۰ نفر هستیم را نمی دهد. ۲۸ اسفندماه، در آخرین روز کاری سال قبل، شورای تأمین استان، جلسه ای برای این ۷۰ نیرو تشکیل داد و در صورت جلسه آن قید شد که نیروها باید به کار برگردند. این نیروها بیش از ۲۰ سال سابقه کار دارند و دیوان به نفع آنها حکم داده است.

ایس افراد می گویند: مخابرات با سرنوست ۷۰ خانواده بازی کرده

گریست؛ از ۷۵ هزار مسجد، در ۵۰ هزار مسجد بسته است. حتی بنا بر اظهارات معاون مرکز رسیدگی به امور مساجد «ز بین ۱۲ هزار و ۵۰۰ مسجد در استان تهران، هزار مسجد فعال نیستند».

جالب این که خبر گزار ی فارس، چندی پیش در گزارشی نوشته بود که جایگاه مساجد به حدی رسیده که طلبه ها بعد از اتمام حوز، آخرین اولویت شان حضور به عنوان امام جماعت مساجد است و علاقه کمی به این کار دارند و «طلبه های از همه جا رانده و مانده، امام جماعت می شوند». حتی در این گزارش از دستگاه های مختلف کشور پاسخ خواسته شده بود که «چرا مساجد خلوت شده و جایگاه امام جماعت این قدر افت کرده؟»

در چنین شرایطی بسیاری ساخت مساجد آن هم با این همه هزینه جانبی را از یک سوناشی از رفتارهای مظاهرانه مذهبی و از سوی دیگر لجبازی با شهروندان تفسیر می کنند. هر چند

نمی توان منافع مالی ناشی از مسجدسازی در شهر گرانی مثل تهران را نادیده گرفت. البته در گذشته وضعیت مساجد چنین نبود. مردم همواره برای رفع معضلات و مشکلات اجتماعی، در مسجد جمع می شدند و همینطور مراسمی چون بزرگداشت ها و یادبودها را در آن برگزار می کردند. اما امروزه نوع مدیریت مساجد و هیأت امنای آن ها و... این مراکز دینی را به شدت محافظه کار و نزدیک به مواضع حاکمیت کرده است. به طوری که حتی گروهی از برگزار مراسم ختم اموات خود در مساجد نیز ایامی کنند. به قولی «سابق بر این مساجد از دل اهل محل می جوشید و بالا رده اهل محل تأمین مالی می شد و بنیانش گذاشته می شد و حتی تکمیل آن سال ها طول می کشید. اما حالا مسجد یک «پروژه عمرانی» حاکمیت است».

در چنین شرایطی است که نباید از تفسیری که بر منافع مالی حاصل از مسجدسازی تأکید دارد، به آسانی گذشت. از